

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 8 päivänä maaliskuuta 2017,

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta

(CON/2017/6)

(2017/C 132/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 3 päivänä tammikuuta 2017 Euroopan unionin neuvostolta ja 17 päivänä helmikuuta 2017 Euroopan parlamentilta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta kattamattomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta ⁽¹⁾ (jäljempänä 'ehdotettu direktiivi').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotettu asetus sisältää säännöksiä, jotka vaikuttavat perussopimuksen 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävään toteuttaa rahapolitiikkaa sekä perussäännön 127 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun tehtävään myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen sekä EKP:lle perussäännön 127 artiklan 6 kohdan nojalla annettuihin erityistehtäviin, jotka liittyvät luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Yleiset huomautukset

- 1.1 EKP suhtautuu myönteisesti ehdotettuun direktiiviin, jossa säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽²⁾ muutoksista liittyen unionin luottolaitosten ja tiettyjen muiden laitosten liikkeeseen laskevien velkainstrumenttien haltijoiden järjestystä maksukyvyttömyystilanteessa. Direktiiviehdotus on osa laajempaa lakiuudistuspakettia, jonka tarkoituksena on muuttaa rahoituspalvelujen sääntelykehystä unionissa ⁽³⁾. Direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan muutosten tarkoituksena on tehostaa direktiivin 2014/59/EU mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpanoa ja helpottaa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskevan vähimmäisvaatimuksen (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL) sekä kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan tulevan vaatimuksen ⁽⁴⁾ soveltamista luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta. Muutokset tarjoavat luottolaitoksille ja tietyille muille laitoksille lisävälineitä tulevien TLAC- ja MREL-vaatimusten noudattamiseksi ja purkamismahdollisuuksiensa parantamiseksi näiden laitosten rahoitusstrategioita rajoittamatta. Uudistus olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian, jotta tuettaisiin luottolaitosten valmistautumista uusien vaatimusten täyttämiseen, erityisesti tapauksissa, joissa tällaisilla laitoksilla ei ole tarpeeksi tappionkattamiskykyisiä velkoja (ensisijaisuusjärjestyksestä koskevaa vaatimusta sovellettaessa), ja ottaen huomioon, että markkinoilla saattaa olla rajoitettu kyky kattaa nopeasti volyymiltaan suuria uusia liikkeeseenlaskuja.

⁽¹⁾ COM(2016) 853 final.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Neuvosto on pyytänyt EKP:n lausuntoa komission ehdottamasta laajemmasta lakiehdotuspaketista, ja näitä ehdotuksia koskeva EKP:n lausunto saattaa sisältää tämän lausunnon asiasisällön kannalta merkityksellisiä huomautuksia; tämä koskee erityisesti hyväksyttävien velkojen instrumentteja koskevia ehdotuksia.

⁽⁴⁾ Ks. finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (Financial Stability Board, FSB) julkaisu Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet, 9.11.2015, saatavilla FSB:n verkkosivuilla www.fsb.org.

- 1.2 EKP yhtyy täysimääräisesti komission näkemukseen, jonka mukaan on tarpeen vahvistaa sisämarkkinoille yhdenmukaistetut säännöt tiettyjen pankkien velkojen kohtelusta maksukyvyttömyysmenettelyssä ja kriisinratkaisussa, jotta vähennettäisiin kilpailua sisämarkkinoilla mahdollisesti vääristäviä eroavuuksia sellaisten kansallisten sääntöjen välillä, jotka koskevat pankkien kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaansa. EKP huomauttaa, että yhdenmukaistaminen tällä alalla on erityisen tärkeää rahoitusvakauden turvaamiseksi sekä tehokkaiden ja tuloksellisten kriisinratkaisutoimien – kuten direktiivin 2014/59/EU mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen rajat ylittävissä tapauksissa – edistämiseksi.
- 1.3 EKP toistaa aikaisemmin ilmaisemansa kantansa ⁽¹⁾, jonka mukaan velkojen ensisijaisuusjärjestystä koskeva yhteinen kehys, jossa säädettäisiin mm. velkainstrumenttien ja muiden vastaavien rahoitusinstrumenttien huonommasta etusijajärjestysasemasta pankkien kriisinratkaisumenettelyssä ja/tai maksukyvyttömyysmenettelyssä, saattaa osaltaan edistää rahoituspalvelumarkkinoiden yhdentymistä unionissa ja helpottaa EKP:n tehtävien hoitoa sekä rahapolitiikan että yhteisen valvontamekanismin puitteissa tapahtuvan pankkivalvonnan osalta.
- 1.4 EKP katsoo ehdotetun direktiivin johtavan ainoastaan osittaiseen yhdenmukaistamiseen ja katsoo näin ollen lisä-uudistusten olevan tarpeen, jotta edistettäisiin edelleen pankkien maksukyvyttömyyteen liittyvän velkojen saamisen etusijaisuusjärjestyksen yhdenmukaistamista. Erityisesti unionin oikeuteen olisi sisällytettävä porrastettuun lähestymistapaan pohjautuva tallettajien parempaa etuoikeutta koskeva yleissääntö. Tämä vahvistaisi purkamismahdollisuuksia selkiyttämällä velkojen ensisijaisuusjärjestystä ja helpottamalla tappioiden jakamista pankkien vakuudettomille velkainstrumenteille ennen niiden jakamista tietyille operatiivisille veloille ja vähentäisi samalla huolia liittyen periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ⁽²⁾.

2. Erityiset huomautukset

2.1 ”Takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien uusi omaisuuseräluokka

EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetussa direktiivissä olevaan ehdotukseen, jonka mukaan luotaisiin uusi omaisuuseräluokka, ”takasijaiset etuoikeutetut velkainstrumentit”, joilla olisi maksukyvyttömyystilanteessa huonompi etuoikeusasema kuin tavallisilla vakuudettomilla etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla. Tämä huonompi etuoikeusasema pohjautuu lainsäädäntöön, jossa tunnustetaan asianomaisen ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien liikkeeseenlaskuun sisältyviin sopimusjärjestelyihin perustuva huonompi etuoikeusasema.

- 2.1.1 Mitä tulee vaatimukseen, jonka mukaan ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien alkuperäisen maturiteetin on oltava yksi vuosi, EKP katsoo, että luottolaitoksilla ⁽³⁾ ja tietyillä muilla laitoksilla tulisi olla mahdollisuus laskea liikkeeseen ”takasijaisia” etuoikeutettuja velkainstrumentteja, joiden alkuperäinen maturiteetti on vuotta lyhyempi tai pidempi. Vaikka ”takasijaisia” etuoikeutettuja velkainstrumentteja, joiden alkuperäinen maturiteetti olisi alle vuoden, ei voisi käyttää MREL- tai TLAC-vaatimusten täyttämiseen, niiden arvoa voisi kuitenkin alentaa, mikä parantaisi laitoksen kapasiteettia kattaa tappioita. EKP toteaa, että sellaisten ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien liikkeeseenlasku, joiden alkuperäinen maturiteetti on vuotta pidempi, pidentäisi tämän omaisuuseräluokan maturiteetin keskiarvoa, mikä vaikuttaisi myönteisesti laitosten purkamismahdollisuuksiin.
- 2.1.2 Mitä tulee vaatimukseen, jonka mukaan ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien uudella omaisuuseräluokalla ei saisi olla johdannaisten piirteitä, saattaisi olla hyvä harkita olisiko hyödyllistä pyrkiä selvittämään, missä määrin tässä vaiheessa olisi mahdollista selkiyttää – mahdollisesti teknisiä sääntelystandardeja laatimalla – mitkä piirteet ovat johdannaisten piirteitä.
- 2.1.3 EKP ymmärtää, että ehdotettu järjestelmä, jonka mukaan lainsäädännössä tunnustettaisiin ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien asettaminen huonompaan etuoikeusasemaan sopimusperusteisesti mainittujen velkainstrumenttien ehtojen mukaisesti, ei estäisi jäsenvaltioita ylläpitämästä järjestelmää, jossa huonompi etuoikeusasema perustuu lainsäädäntöön ⁽⁴⁾. Ehdotetun direktiivin mukaan ”takasijaisilla” etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla olisi huonompi etuoikeusasema kuin sellaisilla tavallisilla vakuudettomilla saatavilla, ”jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka ovat velkainstrumentteihin sovellettavassa ensisijaisuusjärjestyksessä ensimmäisinä tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaan.” Tämän lähestymistavan soveltaminen saattaa kuitenkin osoittautua vaikeaksi sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa vakuudettomat etuoikeutetut

⁽¹⁾ Ks. esim. lausunnot CON/2016/28, CON/2016/7 ja CON/2015/31. Kaikki EKP:n lausunnot julkaistaan EKP:n verkkosivuilla www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Ks. esim. lausunnon CON/2016/28 3.1.2 kohta ja lausunnon CON/2015/35 3.7.1 kohta.

⁽³⁾ On syytä panna merkille, että ”takasijaiset” etuoikeutetut velkainstrumentit saatetaan laskea liikkeeseen myös tytäryhtiön toimesta sisäisen MREL:n muodossa ”yhden kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtaa” (single point of entry) koskevan strategian puitteissa, ja tällaisten instrumenttien tulisi olla käytettävissä tappioiden kattamiseen kriisinratkaisun esivaiheessa, kun liikkeeseenlaskevaa tytäryhtiötä ei ole asetettu kriisinratkaisuun.

⁽⁴⁾ Lausunnot CON/2016/28 ja CON/2015/31 sisältävät pohdintoja kansallisista maksukyvyttömyysjärjestelmistä, joissa vakuudettomilla etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla on lain nojalla huonompi etuoikeusasema.

velkainstrumentit on lakisääteisesti asetettu huonompaan etuoikeusasemaan⁽¹⁾ siten, että niiden etuoikeusasema on muihin etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin nähden huonoin. Tällaisia jäsenvaltioita silmällä pitäen saat- taisi olla hyödyllistä täsmentää ehdotetussa direktiivissä, että ”takasijaisten” etuoikeutettujen velkainstrumenttien etuoikeusasema on sama kuin sellaisilla vakuudettomilla etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla, joita koskee lakisää- teinen huonompi etuoikeusasema. Mahdollisesti velkojen ensisijaisuusjärjestyksessä ei ole tarpeen käyttää lisäerit- telyä, jonka mukaan ”takasijaisilla” etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla olisi toisenlainen (huonompi) etuoikeus- asema. Luottolaitoksilla olisi jäsenvaltioissa, joissa on jo käytössä lakisääteinen huonompi etuoikeusasema, mahdollisuus käyttää tappioiden kattamiseen jo olemassa olevia etuoikeutettuja velkainstrumentteja, eikä niillä näin ollen olisi heti tarvetta laskea liikkeeseen uusia ”takasijaisia” etuoikeutettuja velkainstrumentteja. Jotta edistet- täisiin yhdenmukaistamista sen suhteen, miten vakuudettomat etuoikeutetut velkainstrumentit saadaan asetettua huonompaan etuoikeusasemaan ja jotta vahvistettaisiin näiden velkainstrumenttien sisämarkkinoita, olisi hyödyllistä sisällyttää ehdotettuun direktiiviin säännös, jossa täsmennettäisiin, että aina kun olemassa oleva velkainstru- mentti, johon sovelletaan lakisääteisistä huonompaa etuoikeusasemaa, saavuttaa maturiteetin, sellaisten uusien etuoikeutettujen velkainstrumenttien liikkeeseenlaskut, jotka on tarkoitus asettaa huonompaan etuoikeusasemaan, olisi – soveltuviissa tapauksissa (esim. ei ole johdannaisten piirteitä) – saatettava linjaan ”takasijaisiin” etuoikeutet- tuihin velkainstrumentteja koskevan säännösten kanssa.

- 2.1.4 Tässä yhteydessä on syytä täsmentää, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ ja direktiivissä 2014/59/EU vahvistettua etusijaisuusjärjestystä koskevaa vaatimusta sovellettaessa hyväksytyiksi veloiksi katsotaan – ”hyväksyttävien velkojen” soveltuviista kriteereistä riippuen – ”takasijaisten” etuoikeutettujen vel- kainstrumenttien lisäksi myös etuoikeutetut velkainstrumentit, joiden huonompi etuoikeusasema perustuu lainsäädäntöön.

2.2 Siirtymäjärjestelyt

EKP kiinnittää huomiota tarpeeseen selkiyttää ehdotettuja järjestelmän voimaantulohetkenä liikkeessä oleviin vakuu- dettomiin etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin sovellettavia siirtymäjärjestelyjä, mahdollisesti tarvittavat poik- keusjärjestelyt mukaan luettuina (ks. 2.1.3 kohta). Selkeys on ensiarvoisen tärkeää sijoittajien ja liikkeeseenlaskijoi- den oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirtymävaiheen aikana. EKP ymmärtää, että jo ennen ehdotetun direktiivin voimaantuloa liikkeessä olleisiin velkainstrumentteihin tullaan soveltamaan nykyistä kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi EKP katsoo, että saattaa syntyä epäselvyyksiä siitä, mitä oikeusjärjestelmää sovelletaan uusiin liikkeeseenlas- kuihin direktiivin soveltamispäivämäärän ja sen päivämäärän välisenä ajanjaksona, jona uusi järjestelmä saatetaan osaksi kansallista maksukyvyttömyyslainsäädäntöä. Erityisesti määräpäivä, johon asti kansallista lainsäädäntöä sovel- letaan, olisi harkittava uudelleen, koska tämä määräpäivä on jonkin verran direktiivin soveltamispäivämäärää aikai- sempi. Olisi myös syytä ottaa huomioon, että ehdotetun direktiivin implementoinnin jälkeen saattaa viedä aikaa ennen kuin kansallinen maksukyvyttömyyslait tulevat voimaan.

2.3 Tallettajien parempaa etuoikeusasemaa koskeva yleissääntö

- 2.3.1 EKP katsoo, että olisi hyödyllistä ottaa unionissa käyttöön porrastettuun lähestymistapaan perustuva tallettajien parempaa oikeusasemaa koskeva yleissääntö⁽³⁾. Tämä täydentäisi ehdotetussa direktiivissä olevia ehdotuksia. Yleensä tallettajien parempaa etuoikeusasemaa koskeva yleissääntö merkitsee sitä, että kaikilla tallettajien saatavilla on korkeampi etuoikeusasema kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojen saatavilla, ja tässä yhteydessä porrasteisuus merkitsee, että vakuutetuilla (tai talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvilla) talletuksilla on parempi etuoikeusasema kuin suojakelpoisilla talletuksilla, kuitenkin siten että ei-vakuutetuilla talletuksilla on parempi etuoikeusasema kuin muilla etuoikeutetuilla veloilla⁽⁴⁾. On syytä panna merkille, että direktiivi 2014/59/EU ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tallettajien parempaa etuoikeusasemaa koskeva yleissääntöä⁽⁵⁾; viime aikoina tietyt jäsenvaltiot ovatkin ottaneet tällaisen yleissäännön käyttöön⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Tässä yhteydessä huonommalla etuoikeusasemalla tarkoitetaan liikkeeseenlaskijaan sovellettavaan lainsäädäntöön perustuvaa vakuu- dettoman velkainstrumentin huonompaa etuoikeusasemaa, joka ei perustu velkainstrumentin ehtoihin eli sopimukseen perustuvaan huonompaan etuoikeusasemaan.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalvelu- yritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Ks. lausunnon CON/2016/28 3.1.2 kohta ja lausunnon CON/2015/35 3.7.1 kohta. Ks. myös 4 päivänä huhtikuuta 2013 pidetyn leh- distötilaisuuden avaussanojen jälkeiset kysymykset ja vastaukset. Saatavilla EKP:n verkkosivuilla www.ecb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Ks. International Association of Deposit Insurers' 'Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems', marraskuu 2014, s. 8. Tal- lettajien parempaa etuoikeusasemaa koskeva (kansallinen) yleissääntö on käytössä Yhdysvaltain lainsäädännössä vuodesta 1993: vakuutetun kaatuneen talletuslaitoksen likvidaatiossa millä tahansa kansallisella talletusvelalla on laitoksen muita yleisiä tai etuoikeu- tettuja velkoja parempi etuoikeusasema. Ks. Yhdysvaltain säädöksen 12 osan 16 luvun 1821§:n d kohdan 11 alakohdan A alakohta ja 1813 §:n 1 kohdan 5 alakohdan 5 alakohdan A alakohta.

⁽⁵⁾ Ks. lausunnon CON/2016/28 3.1.3 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. Italian luottolaitoslain (1 päivänä syyskuuta 1993 annettu Italian kansallinen asetus N:o 385) 91 artikla; Slovenian kriisintarkkaisu- ja likvidaatiolain (virallinen lehti N:o 44/2016) 207 artikla; Kreikan luottolaitoslain (säädos 4261/2014) 145A artikla.

- 2.3.2 EKP huomauttaa, että paremman etuoikeusaseman antaminen kaikille talletuksille edistäisi velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpanoa kriisinratkaisussa, koska kriisinratkaisuviranomaisella olisi mahdollisuus soveltaa alaskirjausta muihin vakuudettomiin etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin ennen alaskirjauksen soveltamista talletuksiin, mikä minimoisi korvausvaatimusten riskiä liittyen periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Vakuudettomien etuoikeutettujen pankkien velkainstrumenttien alaskirjauksiin katsotaan liittyvän pienempi leviämiskriisi kuin operationaalisten vastuiden, kuten talletusten, osalta. Näin ollen tallettajien parempaa etuoikeutta koskeva yleissääntö on omiaan lisäämään vakuudettomien etuoikeutettujen pankkivelkainstrumenttien alaskirjauksen tehokkuutta ja uskottavuutta, mikä edistää tehokkaita kriisinratkaisutoimia ja vähentää kriisinratkaisurahastoon tukeutumisen tarvetta ⁽¹⁾.
- 2.3.3 Sen lisäksi, että koko unionin kattavan tallettajien etusijaisuutta koskevan periaatteen käyttöönotto lisäisi purkamismahdollisuuksia, se myös edistäisi pankkien maksukyvyttömyystapauksissa sovellettavan velkojien ensisijaisuusjärjestyksen yhdenmukaistamista unionissa ⁽²⁾.
- 2.3.4 Nyt voimassa olevassa direktiivin 2014/59/EU mukaisessa järjestelmässä jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä talletusten vakuusjärjestelmän ⁽³⁾ piirissä oleville talletuksille annetaan muita vakuudettomia saatavia korkeampi etuoikeusasema 1 000 000 euron rajan asti ⁽⁴⁾ (suojatut talletukset). Etusijaisuusjärjestyksessä toisella sijalla ovat 100 000 euron rajan ylittävät luonnollisten henkilöiden, mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten talletukset ⁽⁵⁾. Suurten yritysten talletuksilla on etusijaisuusjärjestyksessä huonompi asema – yleensä niillä on kansallisen lainsäädännön mukaan sama etuoikeusasema kuin muilla vakuudettomilla saamisilla. EKP ymmärtää, että muiden etuoikeutettujen saamisten, esimerkiksi verosaamisten ja työntekijöiden palkkasaamisten, etusijaisuusjärjestys määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaan. Porrastettuun lähestymistapaan perustuvan tallettajien parempaa oikeusasemaa koskeva yleissääntö olisi saavutettavissa sisällyttämällä direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan kolmas etuoikeusluokka, joka kattaisi muut talletukset, kuten suurten yritysten talletukset sekä luottolaitosten, yhteissijoitusyritysten ja eläkerahastojen talletukset, ja joka olisi etusijaisuusjärjestyksessä suojattujen talletusten sekä tiettyjen etuoikeutettujen suojakelpoisten talletusten alapuolella, mutta muiden etuoikeutettujen velkojen yläpuolella ⁽⁶⁾.

2.4 Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien kohtelu

Niistä parannuksista huolimatta, joihin ehdotetulla direktiivillä pyritään, kansallisten maksukyvyttömyysjärjestelmien pirstaleisuus saattaa aiheuttaa haasteita tulevaisuudessakin. Tämä koskee erityisesti toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien ja muiden sellaisten velkojen kohtelua, joiden etuoikeus on heikko maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisumenettelyssä. Joissakin kansallisissa maksukyvyttömyysjärjestelmissä toissijaisen pääoman (T2) instrumentit erotellaan etusijaisuusjärjestyksessä muista etuoikeudeltaan huonommista veloista, kun taas toisissa kansallisissa järjestelmissä näillä molemmilla on sama asema etusijaisuusjärjestyksessä. Tämä saattaa monimutkaistaa kriisinratkaisuviranomaisen arvon alentamisvaltuuksien, kuten alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien, käyttöä direktiivin 2014/59/EU mukaisesti, koska toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien arvo on alennettava ennen muita etuoikeudeltaan huonompia velkoja, jos jälkimmäiset eivät kuulu ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) ⁽⁶⁾. Tällä alalla olisi pyrittävä lisäharmonisointiin, esimerkiksi vaatimalla kansallisten maksukyvyttömyysjärjestelmien yhdenmukaistamista siten, että toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja olisi kohdeltava eri tavoin kuin muita etuoikeudeltaan huonompia velkoja ja että ensiksi mainituilla on oltava viimeksi mainittuja huonompi etuoikeusasema. Se, mikä on ryhmän sisäisten velkojen asema velkojen etusijaisuusjärjestyksessä pankkien maksukyvyttömyystilanteessa, on toinen lisähuomiota vaativa kysymys.

2.5 Vaikutukset velkainstrumenttien vakuuskelpoisuuteen eurojärjestelmän luotto-operaatioissa

EKP huomauttaa, että jos etuoikeutetuilla velkainstrumenteilla on saman liikkeeseenlaskijan muihin velkainstrumentteihin nähden huonompi etuoikeusasema, tämä saattaa vaikuttaa ensiksi mainittujen velkainstrumenttien

⁽¹⁾ Ks. lausunnon CON/2016/28 3.1.2 kohta ja lausunnon CON/2015/35 3.7.1 kohta.

⁽²⁾ Ks. lausunnon CON/2015/35 3.7.3 kohta.

⁽³⁾ On syytä panna merkille, että talletusten vakuusjärjestelmällä on sama etusijaisuusasema, kun se käyttää tallettajien oikeuksien ja velvoitteiden osalta sijaantulo-oikeuttaan korvattuaan suojatut talletukset.

⁽⁴⁾ Sama asema etusijaisuusjärjestyksessä annetaan myös talletuksille, jotka olisivat kuuluneet talletusten vakuusjärjestelmän piiriin, jolle niitä olisi talletettu unionin luottolaitosten sellaisessa valtiossa oleviin sivuliikkeisiin, joka ei ole unionin tai Euroopan talousalueen jäsen.

⁽⁵⁾ Jotkut pienemmät luottolaitokset täyttävät MREL-vaatimuksen enimmäkseen suurilla talletuksilla (eli muiden kuin luonnollisten yritysten, mikroyritysten ja pienten ja keskeisten yritysten talletuksia, jotka ylittävät 100 000 euron rajan), joiden maturiteetti on vähintään vuoden, edellyttäen että kriisinratkaisuviranomainen ei ole asettanut ensisijaisuusjärjestystä koskevaa vaatimusta. EKP panee merkille, että komissio ehdottaa direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 4 kohdan f alakohdan muuttamista sekä uuden 45 b artiklan lisäämistä (jossa viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a ja 72 b artiklaan), ja EKP ymmärtää, että nämä ehdotetut muutokset eivät tässä suhteessa muuttaisi nykytilannetta, eli pankit voisivat tulevaisuudessakin täyttää MREL-vaatimuksen suurten yritysten talletuksilla, joiden maturiteetti on vähintään vuoden.

⁽⁶⁾ Ks. direktiivin 2014/59/EU 48 artiklan 1 kohta.

vakuuskelpoisuuteen eurojärjestelmän luotto-operaatioissa. Euroopan keskuspankin suuntaviivoissa (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ⁽¹⁾ vahvistetaan yhteinen kehys, jota sovelletaan eurojärjestelmässä omaisuuseriin, jotka voidaan toimittaa vakuudeksi tällaisissa operaatioissa. Jotta jälkimarkkinakelpoiset olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä suuntaviivoissa (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) vahvistetut kelpoisuusehdot. Suuntaviivojen 64 artiklan mukaan ”vakuuskelpoisten velkainstrumenttien etuoikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla huonompi saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemien muiden velkainstrumenttien haltijoiden etuoikeuksiin nähden.” ⁽²⁾

2.6 Tekniset huomautukset ja muutosehdotukset

Siltä osin kuin EKP suosittelee direktiiviehdotuksen muuttamista, muutosehdotukset on esitetty perusteluineen erityisessä teknisessä valmisteluasiakirjassa. Tekninen valmisteluasiakirja on saatavilla EKP:n verkkosivuilla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 8 päivänä maaliskuuta 2017.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehysten täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Ks. erityisesti lausunnon CON/2016/7 3.3 kohta.